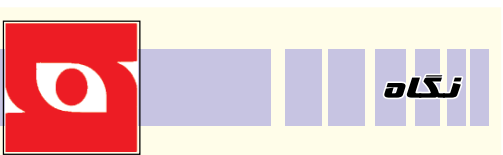

یمن: عمق خاک عربستان را هدف قرار می‌دهیم

سختگویی نیروهای مسلح یمن با اعلام این که بارها عمق خاک عربستان را زده‌ایم، تأکید کرد هر گونه تشدید تنش یا تشدید تنش فراگیر پاسخ داده خواهد شد.

به گزارش ایسنا، یحیی سریع، سخنگوی نیروهای مسلح یمن گفت: «از ۲۰ ژوئیه ۲۰۱۸، ۸۰ نفکشن عربستان را هدف قرار داده‌ایم. معنای ۴۸ نفکشن سعودی از دریای سرخ و دریای عرب شدید و آن‌ها را مجبور به بازگشت کردیم. ما ۹ عملیات نظامی علیه یمنی، نجران، حِجْران، اَیْها و زیرساخت‌های

پنجشنبه ۲۹ مرداد ۱۴۰۵ | ۷ ربیع‌الاول ۱۴۴۸ | ۲۰ آگوست ۲۰۲۶ | شماره ۲۴۲۱۴

سوفامی نسل کشی مدرن در غزه

مترجم: **سید محمد امین آبادی**

در نوار غزه، خشونت مدرن با ارتکاب جنایت‌های هولناک یکی پس از دیگری، در برابر دیدگان تمام جهان، حضور مشور خود را به رخ کشیده است. این وحشت‌ها نه بر اثر یک فاجعه طبیعی، بلکه در نتیجه سونامی نسل‌کشی مدرنی ایجاد شده‌اند که اسرائیل با استفاده از سلاح‌ها، مهمات و فناوری‌های آمریکایی و غربی به راه انداخته است. نسل‌کشی در غزه بر تمامی ویژگی‌های تعیین‌کننده زندگی روزمره، با همه جزئیات آن، سایه افکنده و ردیاب تراژیک کودکان غزه را لحظه‌ای که چشم به جهان باز می‌کند صدام زووز پهلپادهای نظامی اسرائیل را به صورت شبانه‌روزی می‌شنود؛ پهلپادهایی که به‌صورت گروهی بر فراز سر مردم به پرواز درمی‌آیند و می‌یوقف، هر نقطه را نوار غزه را به‌صورت شبانه‌روزی زیر نظر دارند. برای کودکان خردسالی که در این نوار باریک مشرف به کناره دریای مدیترانه در محاصره‌اند، تصور جانی عاری از این صدا شاید دشوار باشد؛ صدایی که احساس دائمی تهدید را در وجود آنان نهاده‌می می‌کند. این احساس را که هر لحظه ممکن است بمبارانی آغاز شود، به این ترتیب، اشغالگر کنترل فضای صوتی را در دست می‌گیرد و پیامی را به ساکنان می‌فرستد: شما بی‌وقفه تحت نظر هستید و ممکن است موشک بعدی در همین‌جا یا جایی دیگر به یکی از شما اصابت کند و شما را همراه با همه کسانی که در اطرافتان حضور دارد، بکشد یا زخمی کند.

کارزار نسل‌کشی علیه مردم فلسطین در غزه که از اکتبر ۲۰۲۳ آغاز

شده است، از پیشرفته‌ترین ابزارهای جنگی زمانه خود استفاده کرده‌از جمله اسکان‌دارهایی از جنگنده‌های ساخت آمریکا و پهلپادهایی که در کنار یکدیگر وظیفه بمباران هوایی را انجام می‌دهند. با این حال، حتی یک آژیر هشدار نیز در غزه به صدا درنیامده است. این وضعیت ناشی از سهل‌انگاری یا نقص فنی نیست. با دامنه بی‌وقفه بمباران‌ها، اساساً ایده آژیرهای هشدار به امری بی‌معنا تبدیل شده است؛ چرا که هر هشدار، در چنین شرایطی چیزی جز یک شوخی بی‌رحمانه نخواهد بود. به همین دلیل، هیچ پناهگاهی وجود ندارد که ساکنان بتوانند به آن فرار کنند و هیچ امکاتی برای در امان ماندن از وحشت‌های انفجاری که از آسمان فرو می‌ریزند، وجود ندارد. تجمع غیرنظامیان در یک پناهگاه زیرزمینی نیز خود خطر بزرگی برای جان آنان ایجاد می‌کند. مهمات سنگین که اعصاب زمین‌نفوذ می‌کنند و گودال‌های عظیمی بر جای می‌گذارند، همان گونه که در قلب محله‌های مسکونی، از گودال‌های آوارگان، اطراف بیمارستان‌ها و نزدیکی اماکن عبادتی دیده شده است.

ابزارهای ابتدایی موجود نیز قادر به بیرون آوردن کسانی نیستند که زیر آوار گرفتار شده‌اند. چنین دریاچه‌ای است که غزه هیچ پناهگاهی وجود ندارد و هیچ نقطه‌ای را نمی‌تست چن مدراس سازمان ملل متحد که خانواده‌های آواره برای یافتن پناه به آن‌ها روی آورده بودند، به تله‌هایی برای کشتارهای جمعی مکرر تبدیل شدند. همین امر درباره اماکن عبادتی مسلمانان و مسیحیان نیز صدق می‌کند. حتی صومعه‌های تاریخی نیز از این حملات در امان نماندند. بیمارستان‌ها به ویرانه تبدیل شدند، بیمارستانی آمدادی آمبولانس‌ها قتل‌عام شدند، تأسیسات صلیب سرخ نیز در امان نماندند.

زندگی روزمره در غزه یعنی تحمل زندگی بدون شیرهای آب و بدون هیچ

فرصت تضمین‌نشده و امنی برای رف نشنگی. در همان آغاز، ارتش اشغالگر

شیکه‌های آب غزه را ویران کرد. در ۹ اکتبر ۲۰۲۳، «یوآ گالتت»، وزیر دفاع

وقت اسرائیل، از اعمال «محاصره کامل» در نوار غزه خبر داد. آب بیش از

میلیون نفر ساکن این منطقه نیز قطع شد. با ویران شدن بیشتر خانه‌ها و لودیی

زیرساخت‌های غیرنظامی، شیر آب معمولی تقریباً از زندگی مردم نابیده شد

است. تنها چند نقطه برای دسترسی به آب باقی مانده که ساکنان در آنها برای

پر کردن ظروف خود با وسایل ابتدایی تجمع می‌کنند. کاری که زمانی تریا

چند ثانیه و با باز کردن شیر آب انجام می‌شد؛ اکنون به سفری طولانی و روزانه

تبدیل شده است. سفری که هیچ تضمینی برای بازگشت آن از آن وجود ندارد.

حملات اسرائیل بارها مردان و زنان فلسطینی به هر سنی، از جمله کودکان، بر

هنگام طی کردن این مسیر طاقت‌فرسا برای یافتن آب هدف قرار داده است.

خانواده‌های فلسطینی ناچار شده‌اند این وظایف روزانه را میان اعضای خود

تقسیم کنند؛ یک نفر باید هر مقدار آبی را که بتواند آنها را به مواد غذایی

طعم‌دار خالی را حمل می‌کند، به امید آنکه بتوانند آنها را با مواد غذایی کیمیای

پر کنند که به‌هیچ‌وجه باسختگویی نیازهای تعذیه‌ای کودکان و بزرگسالان نیست؛

و عدای دیگر نیز رنج جست‌وجو برای آرد و دیگر نیازهای ضروری زندگی را

تحمل می‌کنند؛ ممکن است هیچ چیز پیدا نکنند. ممکن است با گلوله‌های

اسرائیلی رخمی بازگردند یا بر اثر موشک‌های ارتشی که خود را «اخلاقی‌ترین

ارتش جهان» می‌نامد، بدن‌هایشان تکه‌تکه شود.

زنان غزه شبانه‌ست آن هستند که به‌خطر سلب‌نشان بر هنر بقا در چنین

شرایط خردکننده‌ای مورد توجه و تقدیر قرار گیرند. در این شیوه طاقت‌فرسای

زندگی، باید هر آنچه عمر ما درباره عطرها، لوازم آرایشی و محصولات مراقبت

را پوست می‌داند، به فراموشی سپرده شود. زنان و دختران باید خود را با

واقعیتی وفق دهند که در آن حتی نیازهای اولیه‌ای مانند لوازم بهداشتی

زنان و توان‌توان‌های معمولی نیز در دسترس نیست. آشپزخانه‌ای که خانواده‌های

معمولی می‌باشند، به هر غزه‌ای میان رفته است، هر غذایی که در دسترس

باشد، باید روی اجاقی از گل یا سنگ پخته شود؛ اجاقی که مادران ناچارند

دیگر روشن نگه‌داش‌تن. آن‌مودای را بسوزانند که برای سلامت انسان و محیط

زیست‌زبان‌ها، همین شیوه تولید میزبان ممکن است خود سوزش آتش‌سوزی

شود و جایزهای ملو از خانواده‌های آواره را به آتش بکشد. ساکنان غزه برای

مدتی طولانی تحت ممنوعیت ورود دارو، اقلام درمانی و تجهیزات پزشکی

قرار داشته‌اند؛ حتی تهیه خیمه‌نمدندان و مسواک از بازار به یک کالای لوکس و

دست‌یافتنی تبدیل شده است.

ارتش اشغالگر اسرائیل بیشتر جمعیت نوار غزه را با صدور دستورهای

ناگهانی برای تخلیه یا تشدید حملات، بارها از منطقه‌ای به منطقه دیگر

آواره کرده است. ساکنان بارها ناچار شده‌اند در امتداد جاده‌های نامنظمی

که بولبولزها آنها را زیرورو کرده‌اند، یا از میان توده‌های آوار و زباله، به سوی

مقصودی در داخل نوار غزه حرکت کنند؛ در حالی که وسایل شخصی و موادی

که برای برآی کردن زیربنایی ابتدایی نیاز دارند، با خود حمل می‌کنند.

هنوز در همان مکان مستقر نشده‌اند که ارتش صهیونیستی ممکن است بار

دیگر آنها را مجبور کند به سوی مقصد دیگری بگریزند و این چرخه همچنان

ادامه پیدا می‌کند. فلسطینیان، پیر و جوان، آوارگی را در سربراهی گوناگون

تجربه کرده‌اند: پیاده، سوار بر گاری‌هایی که اسب یا الاغ آنها را می‌کشد، یا

با هر وسیله نقلیه‌ای که هنوز باقی مانده است. یکی از صحنه‌هایی که جهان

شاهد آن بوده، حرکت آوارگان با صندل‌های فرسوده و حتی پارچه‌ی پاره‌ی

است؛ زیرا کفش‌هایشان در طول مسیرهای طولانی از بین رفته و امکان

یافتن جایگزین مناسب برای آنها وجود نداشته است. از آنجا که مقامات

اشغالگر مانع ورود بسیاری از نیازهای اولیه مردم شده‌اند، تهیه یک جفت

کفش یا حتی یک جفت صندل ساده برای بسیاری از مردم غزه به آرزویی

دست‌یافتنی تبدیل شده است.

یکی از هولناک‌ترین واقعیت‌ها این است که تقریباً هیچ کودک در غزه

وجود ندارد که بارها شاهد کت‌های متلاشی‌شده پیکر آتشی نبوده باشد. برخی

از این قبایا ممکن است متعلق به کسانی باشند که کودک، آنها را به خوبی

می‌شناخته است؛ اعضای خانواده، همسایگان یا دوستان. برخی از این تصاویر

و تکه‌های پیکر در ذهن کودکان یکی می‌ماند. کودک که این نسل‌کشی صرفاً

شاهد آنچه روی می‌دهد نیست، بلکه خود قربانی مستقیم آن است؛ واقعیتی

که شاخص‌های آماری هولناک کثیت‌شده در گزارش‌های تخصصی سازمان

ملل نیز آن را تأیید می‌کنند.کودکی که مدت طولانی زیر آوار می‌ماند، بدون

آسپسب از آن بیرون نمی‌آید. او میان مرگ و زندگی معلق است و تا تاریکی

برای زنده بماندن خود را در میان آوارهای متراکم جمع می‌کند. کودک تقریباً امید خود

را به زنده بیرون آمدن از دست می‌دهد تا سرنوشت دست‌ی یا بالا به سوی او

دراز می‌شود و با دشواری و آوار و دوباره به سطح زندگی باری می‌گرداند؛اما

کودک در این زندگی جدید، دیگر خانه‌ای برای زندگی کردن نخواهد داشت.

ممکن است تقریباً تنها عضو درنده‌دم خانواده خود باشد. از کنوانسیون‌هایی

که قرار بود، از دوران کودکی محافظت کنند، در جهانی که اجازه داده است این

همه خشونت آشکار علیه کودکان فلسطینی سال‌ها ادامه پیدا کند و جنایات

آن به صورت رزقه در برابر چشمان جهان پیش شود، بی‌آنکه جهان مانع آن

شود، چه چیزی باقی مانده است؟

منبع: **میدل ایست آی**

کیهان

صفحه ۸

فان فرنز: دیگر کسی در منطقه به آمریکا اعتماد ندارد

به خاورمیانه بدون آمریکا سلام کنید

سرویس خارجی-

نشریه آمریکایی فان فرنز در مقاله‌ای به قلم استاد علوم سیاسی دانشگاه جرج واشنگتن تأکید کرده است که ایران با بستن تنگه هرمز و نابودی پایگاه‌های آمریکا در کشورهای منطقه نظم امنیتی آمریکا محور را در غرب آسیا نابود کرد و نشان داد که کشورهای منطقه خود دیگر برای امنیت خود نباید به آمریکا اعتماد کنند.

۶ ماه از جنگ آمریکا و رژیم صهیونیستی علیه کشورمان می‌گذرد، در این جنگ نابرابر ایران با مجموعه کشورهای ناتو، منطقه، رژیم صهیونیستی و کشورهای منطقه‌ای که لگانات اطلاعاتی، نظامی و اقتصادی خود را در خدمت آمریکا قرار داده بودند جنگید و همه را با استنفاتم خود به زانو درآورد. به باور کارشناسان، ایران که سلاح اتمی نداشت با دو قدرت اتمی بدون کوچک‌ترین ترس و وادامه‌ای جنگید و در میانه این جنگ قدرت بازدارندگی جدیدی برای ایران شکوفا شد.ایران با بستن تنگه هرمز و تأثیر کشیدگی که این مسئله بر اقتصاد آمریکا و جهان داشت نشان داد که هم توان و هم اراده بستن این تنگه را دارد و به گفته کارشناسان همین دو مؤلفه به‌میزین فاکتور بازدارندگی جدید ایران تبدیل شد.

از سوی دیگر حملات گسترده و شدید دلارآموز قهرمان یگان‌های موشکی و پهلپادی کشورمان به حداقل ۲۰ پایگاه آمریکا در ۸ کشور منطقه و ناتوانی ایران در حفاظت از این پایگاه‌ها و تأمین امنیت کشورهای میزبان این پایگاه‌ها بسیاری از کارشناسان را حتی در خود آمریکا به این نتیجه رسانده است که زمان تعطیلی این پایگاه‌ها و خروج آمریکا از منطقه خاور میا فرا رسیده است. اخیراً «هایکل فوکس» مدیر بنیاد «همه‌باز» و دستیار ویژه «جو بایدن» رئیس‌جمهور ایالات متحده، در مقاله‌ای که «فان فرنز» آن را منتشر کرده، استدلال کرده بود که جنگ شکست‌خورده و فاجعناز آمریکا علیه ایران، باید به پهنایی برای خروج کامل نظامی آمریکا از منطقه خاورمیانه تبدیل شود. به گفته وی، دولت ترامپ و حامیان آن در گنگره استدلال می‌کنند که وجود قدرت نظامی آمریکا برای مپار ایران که همسایگان خود را بی‌ثبات کرده، ضروری است. اما جنگ کنونی نشان داده است که آمریکا نتوانسته از شر یک خود در کشورهای حاشیه خلیج‌فارس در برابر حملات ایران محافظت کند. از سوی دیگر، واشنگتن باور بر این باور بود که حضور آمریکا در منطقه، آزادی کشناری را تضمین می‌کند. با این حال، همین جنگ آمریکا و اسرائیل با ایران مسبب این

سرویس خارجی-

حمله رژیم اسرائیل به فروگاه ابوالظهور سوریه در شرایطی انجام شد که تل‌آویو نسبت به گسترش نفوذ نظامی ترکیه در سوریه هشدار می‌دهد و آنکارا نیز این رژیم را به پاسخ نظامی تهدید می‌کند، تنش‌ی که به گفته فرستاده ویژه آمریکا، دو طرف، در آن، تنها «یک گام»

با درگیری مستقیم فاصله دارند.

آنچه در مدیترانه به دور سوریه در جریان امتداد یافته‌اند، جایی که جاذبه‌های منطقه‌ای آنکارا و تل‌آویو بیش از گذشته به هم رسیده‌اند، آن‌چه در ظاهر حمله‌ای به یک فروگاه نظامی در شمال‌غرب سوریه است، در لایه عمیق‌تر، نشانه تشدید تنش‌ها در میان سه قدرت منطقه‌ای و نظامی سوریه پس از سقوط دمشق است. در سوریه، رژیم اسرائیل می‌کوشد آزادی عمل نظامی خود را به کشور، به‌ویژه در مناطق شمالی، گسترش دهد. در حالی که اسرائیل به‌تازگی در یک عملیات نظامی در شمال‌غرب سوریه، به باور ایلیچ، همین نظم به افزایش رفته‌ایم، تحت فشار تحریرهای آمریکا می‌دیده، از شبکه‌ای از گروه‌های همسو در منطقه حمایت کرد و به توسعه موشک‌ها و پهپادهای کهنه‌پن روی آورد. رژیم اسرائیل نیز به دلیل بر خوراری

عراق و سفیر واشنگتن در آنکارا، ابعاد حادثه را روشن‌تر کرد.

او گفت پس از حمله اسرائیل، دو طرف تنها «یک گام» با

دیگر گامی نظامی مستقیم فاصله داشتند. باراک همتینن توضیح

داد که اگرچه پیش از حمله اسرائیل، هشدارهای دریافت‌نکرده

بود و هواپیمایی که به سمت شمال و در جهت خاک ترکیه

حرکت می‌کردند، رصد شده بودند، موضوعی که می‌توانست

آنکارا را به واکنش نظامی سوق دهد. به گفته او، خوشبختانه

طرف‌ها مانع از تشدید بحران شد. همین روایت نشان می‌دهد

که مسئله دیگر صرفاً اختلاف سیاسی میان ترکیه و اسرائیل

نیست؛ بلکه خطای محاسباتی است. یک واکنش شنیده‌ده در

اهمیت آن صرفاً در میزان خسارت وارده‌ده و فروگاه نیست،

بلکه در پیامی است که تل‌آویو هم‌زمان به دمشق و آنکارا مخابره

کرد. چنین پیامی نتایج‌یو بعد از حدود ۲۴ ساعت است

حمله را پذیرفت و مدعی شد سوریه در آستانه فراهم کردن

امکان اسرائیل نیروهای ترکیه در آن پایگاه بوده است. رادیو

اسرائیل نیز صریح‌تر از این موضع‌گیری می‌کند، گفت و

را پیامی به ترکیه دانست که اسرائیل حضور نظامی این کشور

در سوریه را نخواهد پذیرفت.

«یک قدم تا درگیری مستقیم

اظهارات تام باراک، فرستاده ویژه آمریکا در امور سوریه و

کیهان

فان فرنز: دیگر کسی در منطقه به آمریکا اعتماد ندارد

به خاورمیانه بدون آمریکا سلام کنید

دیدند حتی مهم‌تر از خسارت‌های فیزیکی، این جنگ نشان داد که آمریکا قادر نیست امنیت شرکای خود را به‌طور کامل تضمین کند. به باور نویسنده، بسته شدن تنگه هرمز نیز ضربی‌های جدی به اعتبار واشنگتن وارد کرد. بر بسته شدن تنگه هرمز توسط ایران، آمریکا عملاً ناتوان کرد و اقتصاد کشورهای عربی حاشیه خلیج‌فارس را در معرض خطر قرار داد. درهبران این کشورها از بی‌اعتنایی آمریکا به خواسته‌هایشان و آشکار شدن ناتوانی واشنگتن شوکه شدند. در نهایت، آنها به این نتیجه رسیدند که همان‌های امنیتی آمریکا، که در قلب نظم منطقه‌ای قرار داشت، دیگر قابل اعتماد نیست.

پنتاگون به دنبال کاهش حضور نظامی در خلیج‌فارس

هم‌زمان با انتشار مقاله فان فرنز که در آن نویسنده به ناتوانی پایگاه‌های آمریکا در حفاظت از خود و متحدان واشنگتن در منطقه اذعان کرده است گزارش‌ها حاکی است وزارت جنگ آمریکا در تسه‌ایات واشنگتن و استراتژی منطقه‌ای واشنگتن، در حال ارزیابی کاهش حضور نظامی در خلیج‌فارس و بازنگری در بازسازی پایگاه‌هایی است که در جریان جنگ با ایران آسیب دیده‌اند. هشتمین گانه از جمله مقاصات و ارقام مطلع در همین رابطه به واشنگتن پست گفتند که پنتاگون در حال ارزیابی ردیای ایران تلاش می‌کند در خاورمیانه، اقدامی که نشان می‌دهد جنگ با آن‌ها تأثیرات عمیق‌تری بر امنیت نظامی آمریکا در منطقه دارد. براساس این گزارش یکی از حوزه‌های کلیدی که وزارت جنگ در حال بررسی آن است، احتمال خراب کردن نیریزها از خلیج‌فارس است. منطقه‌ای که پایگاه‌های بزرگ نظامی آمریکا در منطقه دارد. بر اثر حملات موشکی و پهپادی ایران آسیب دیده‌اند. خسارت به این تأسیسات، فرصتی بنظیر برای نتوانش فراهم کرده است تا رژیم اسرائیل بدون مشورت با آنها جنگ را آغاز کنند، ششمین جنگ سوریه در منطقه بازنگری شده به نوشته واشنگتن پست، وزارت جنگ آمریکا اشاره کرده است که ممکن است پایگاه‌های خود را به همان شکل قبل از جنگ بازسازی نکنند این ارزیابی توسط دفتر سیاست‌گذاری پنتاگون رهبری می‌شود، و به گفته یک مقام ارشد، ستاد مشترک و فرماندهی مرکزی آمریکا (سنتکام) نیز در حال مطالعه این موضوع هستند.

به گزارش فارس به نقل از واشنگتن پست «هایکل راتی»،

دبیرمات سابق آمریکا، پیش‌بینی کرده است که انتقال نیازها و

تجهیزات به سمت غرب، به اردن، اسرائیل یا ساحل دریای سرخ

عمرسان می‌تواند به کاهش آسیب‌پذیری کمک کند، اگرچه این

حملات هوایی فراوانی نیست. زیرا ایران تلاش نشان داده است که می‌تواند

اهداف دوری در اردن و اسرائیل را مورد حمله قرار دهد.

نویسنده معتقد است که جنگ علیه ایران ضربه نهایی را به این

نظم و قدرت کرد. کشورهای عربی حاشیه خلیج‌فارس از اینکه آمریکا و

به باور «هایکل راتی» به باور ایلیچ، همین نظم به افزایش

رفتاریه‌ی تهاجمی‌تر منطقه انجایمید. ایران که خود را در محاصره

اشته‌اند و تحت فشار تحریرهای آمریکا می‌دیده، از شبکه‌ای از

گروه‌های همسو در منطقه حمایت کرد و به توسعه موشک‌ها و

پهپادهای کهنه‌پن روی آرد. رژیم اسرائیل نیز به دلیل بر خوراری

نویسنده معتقد است که جنگ علیه ایران ضربه نهایی را به این

نظم و قدرت کرد. کشورهای عربی حاشیه خلیج‌فارس از اینکه آمریکا و

به باور «هایکل راتی» به باور ایلیچ، همین نظم به افزایش

رفتاریه‌ی تهاجمی‌تر منطقه انجایمید. ایران که خود را در محاصره

اشته‌اند و تحت فشار تحریرهای آمریکا می‌دیده، از شبکه‌ای از

گروه‌های همسو در منطقه حمایت کرد و به توسعه موشک‌ها و

پهپادهای کهنه‌پن روی آرد. رژیم اسرائیل نیز به دلیل بر خوراری

هشدارها درست بود، ترکیه و اسرائیل در سوریه سر شاخ شدند

سقوط دمشق به مهم‌ترین حامی خارجی ساختار جدید قدرت در دمشق تبدیل شده است. آنکارا از بازسازی نهادهای نظامی و امنیتی سوریه حمایت می‌کند و در تلاش است نفوذ خود را در معماری امنیتی سوریه تثبیت کند. این سیاست را می‌توان به چارچوب تلاش گسترده‌تر رجب طیب اردوغان برای تبدیل ترکیه به قدرت محوری منطقه تحلیل کرد. هرچند تعبیر «عولمناتی‌گری» بیش از آن‌که یک توصیف رسمی از منطقه خارجی کی باشد، مفهومی برای توضیح جاذبه‌های منطقه‌ای آنکاراست. دفتر ریاست‌جمهوری ترکیه بارها ادعاهای بی‌بنیامین نتانیاهو درباره سوریه، این اظهارات را تلاشی برای توجیه حملات هوایی فراوانی که ترکیه در حمایت سوریه داشت و مدعی شد «اجازه می‌ثبات‌سازی سوریه را نخواهیم داد».

جولانی میان دو دشمن

در این معادله، دولت جولانی یکی از آن‌که بازیگر

تعیین‌کننده باشد، به میدان رقابت دو مدعی منطقه‌ای تبدیل

شده است. دمشق از یک سو برای بازسازی ساختار نظامی و

امنیتی خود به حمایت ترکیه نیاز دارد و از سوی دیگر با اسرائیلی

مواجه است که عملاً برای توان نظامی این‌ها سوریه محدودیتی

تعیین نمی‌کند. وزارت خارجه سوریه حمله به ابوالظهور را

«تجاوز غیرموجه» و نقض حاکمیت و تمامیت ارضی کشور

دانسته و تأکید کرده است که ادامه حملات اسرائیل روند ثبات

سوریه را تضعیف می‌کند. این وضعیت مشکلی را پیش روی

حکومت جولانی قرار داده است؛ دولتی که برای تثبیت خود

نیازمند کاهش تنش و بازسازی داخلی است. ناظران در میانه

رقابت ترکیه و اسرائیل قرار گرفته‌، رقابتی که هر دو طرف

می‌کوشند ایده امنیتی سوریه را مطابق منافع خود شکل دهند.

میاجی به مدیریت سوریه تهنید بحران؟

نقش واسطه‌گر جولانی نیز در این میان قابل تأمل است. آمریکا

از یک سو با اقدام اسرائیل برای تکرار ارتش کرده و آن را تشدید

فرغی‌رویی تیش‌شدته و از سوی دیگر تلاش می‌کند سازوکاری

برای تبادل اطلاعات و جلوگیری از برخورد میان اسرائیل، ترکیه

و سوریه ایجاد کند. اما همین رویکرد نشان می‌دهد سیاست

آمریکا بیش از آن‌که به دنبال حل ریشه‌ای مسئله باشد، در پی

مدیریت رقابت میان متحدان و شرکای خود است. واشنگتن

نمی‌تواند به تسادگی اسرائیل را از مدال‌ات سوریه کنار بزند

و هم‌زمان نمی‌تواند چشم‌بر نقش فراینده در ترکیه در دمشق

ببندد.

تسلط آمریکا بر سرمایه‌های ملی عراق

دبیرکل گردان‌های سیدالشهدای عراق با انتقاد از تداوم اشغالگری آمریکا در این کشور گفت: «عراق بدون اجازه آمریکا حتی حق استفاده از پول نفت خود را ندارد».

به گزارش مهر، ابو‌الله الولایی، دبیرکل گردان‌های سیدالشهدای عراق، با انتشار پستی در فضای مجازی گفت که عراق می‌تواند نفت خود را بفروشد، اما دولت این کشور حق تصرف اموال نفتی خود را ندارد، چرا که دارایی‌های عراق در

گزارش خبری کیهان

خیز وزیر دفاع برکنار شده اوگراین برای سرنگونی زلنسکی

